

Testo digitalizzato da www.torah.it nel 2010
Tutti i diritti sulla digitalizzazione riservati

Testo sacro.
Stampare solo per conservarlo.

Eliminare esclusivamente in ghenizà

IL PENTATEUCO

VOLGARIZZATO E COMMENTATO

DA

SAMUEL DAVID LUZZATTO

PADOVA
1874

32
PARASHAT NASÒ

Torah.it

אֶהְרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ
עַל-עֲבֹדָתוֹ וְאֶל-מִשְׁאוֹ: (ב) וְלֹא-יָבֹאוּ לִרְאוֹת
כְּבָלֵעַ אֶת-הַקֹּדֶשׁ וּמָתוּ: פ פ פ
לָהּ (כא) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(כב) נִשְׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי גִרְשׁוֹן גַּם-הֵם לְבֵית
אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם: (כג) מִבְּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וּמִעֵלָּה עַד בְּן-חַמְשִׁים שָׁנָה תִּפְקַד אוֹתָם
כָּל-הַבָּא לַצֵּבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל
מוֹעֵד: (כד) זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשָׁנִי

NUMERI IV

duno al proprio servizio, e presso agli oggetti che ha da portare. Così vivranno; altrimenti morrebbero, accostandosi al luogo santissimo. (20) Badate che quelli non entrino per vedere, e quasi ingojare (cogli occhi) il luogo santo; nel qual caso morrebbero. (21) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (22) Enumera anche i figli di Gherescion, distinti nei loro casati e nelle loro famiglie. (23) Dall'età di trent'anni in su, sino all'età di cinquant'anni, li registrerai: tutti quelli che entrano a far parte della schiera, per prestaro servizio nel padiglione di congregazione. (24) Egli è questo il servizio delle famiglie dei Gheresciuniti, sia di lavoro, quanto di portare.

לגשת ולגעת בקדש. (ב) כבלע את הקדש: לראות את הקדש כדאם הנוגע ואוכל בתפוזן דבר שהוא תאכל לו, כלומר לא יבאו אפי' רגע. וגוי' פירש 'ולי' עד-כבלעי רקי,

לְעֹבֵד וּלְמִשְׁאָ: (כה) וְנִשְׂאוּ אֶת-יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן
וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד מִכִּסֵּהוּ וּמִכִּסֵּה הַתְּחִשׁ
אֲשֶׁר-עָלָיו מִלְמַעְלָה וְאֶת-מִסְךְ פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד: (כו) וְאֵת קַלְעֵי הַחֲצֵר וְאֶת-מִסְךְ פֶּתַח
שַׁעַר הַחֲצֵר אֲשֶׁר עַל-הַמִּשְׁכָּן וְעַל-הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת-כָּל-כְּלֵי עֲבֹדָתָם
וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעַבְדוֹ: (כז) עַל-פִּי
אֶהְרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל-עֲבֹדַת בְּנֵי הַגִּרְשָׁנִי

NUMERI IV

(25) Essi porteranno le cortine del tabernacolo, ed il padiglione di congregazione [v. III. 25], la sua coperta, e la coperta di tasso sovrappostagli superiormente, e la tenda all'ingresso del padiglione di congregazione. (26) E le cortine dell'atrio, e la tenda d'ingresso, o porta dell'atrio, che circondano il tabernacolo e l'altare; e le loro corde, e tutti gli arnesi da adoperarsi intorno a quelle [cioè alle cortine]. Ed essi eseguiranno tutt'i lavori che saranno da farsi intorno alle medesime. (27) Sotto gli ordini d'Aronne e dei figli suoi sarà tutt' il lavoro dei figli dei Gheresciuniti, in quanto a tutto ciò che avranno a portare, ed a qualsiasi loro servizio; e registrati darete loro in custodia tutti gli oggetti che hanno a

אכולו רגע. אונס לשאר פירושים היה ראוי כבלע. (כה) ואת אהל מועד: היה ראוי ואת האהל, כמו למעלה ג' כ"ה. ומכסה התחיש: הטעמים הסובים, ונ"ל מרכא חציר: ומכסה התחיש. (כו) ופקדתם עליהם: ופקדתם לי חשבון, חמט להם הכל בזמני, כי הם כשומרים והם יתנו לכם דין ומשכון ועל שחם והחן וגו' דרך פוקד עון אבות על בנים, מי פקד עליו דרכו ומי אומר פעלת עונם (חזיון ל"ד ב"ו).

סָבִיב וְאֲדַנְיָהֶם וַיִּתְּדֹתֶם וּמִיִּתְרֵיהֶם לְכָל־
 כְּלֵיהֶם וּלְכָל־עֲבֹדַתְם וּבִשְׁמַת תִּפְקְדוּ אֶת־
 כָּלִי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם: (כג) זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת
 בְּנֵי מִרְי לְכָל־עֲבֹדַתְם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד
 אִיתָמָר בִּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: (כד) וַיִּפְקֹד מִשָּׁה
 וְאֶהֱרֹן וּנְשֵׂאֵי הָעֵדֻתָּה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי
 לְמִשְׁפַּחַתְם וּלְבֵית אֲבֹתָם: (לה) מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא
 לַצִּבָּא לְעִבְדָּהּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד: (לו) וַיְהִיו
 פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתְם אֶלְפִים שֶׁבַע מֵאוֹת

NUMERI IV

basi, e i loro chiodi, e le loro corde; tutti in somma i loro arnesi, e quanto può loro occorrere: e voi registrerete nominatamente gli arnesi che verranno loro affidati da portare. (33) Quest'è il servizio delle famiglie dei figli di Merari, (gli oggetti cioè) intorno a cui s'aggirerà tutt' il loro servizio nel padiglione di congregazione, sotto la soprintendenza d'Ithamàr figlio d'Aronne sacerdote. (34) Mosè ed Aronne, e i principi della congrega, enumerarono i figli dei Kehathiti, distinti nelle loro famiglie e nei loro casati. (35) Dall'età di trent'anni in su, sino all'età di cinquant'anni, tutti quelli ch'entrano nella schiera, per servire nel padiglione di congregazione. (36) I loro registrati, distinti nelle loro famiglie, furono due-

לְכָל־מִשְׁאֵם וּלְכָל־עֲבֹדַתְם וּפְקֻדַתְם עֲלֵיהֶם
 בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כָּל־מִשְׁאֵם: (כג) זֹאת עֲבֹדַת
 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרָשִׁי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתְם
 בְּיַד אִיתָמָר בִּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: (כד) בְּנֵי
 מִרְי לְמִשְׁפַּחַתְם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקְדוּ אֹתָם:
 (לה) מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים
 שָׁנָה תִּפְקְדוּם כָּל־הַבָּא לַצִּבָּא לְעִבְדָּהּ אֶת־
 עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: (לו) וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם
 לְכָל־עֲבֹדַתְם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קְרִשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
 וּבְרֵיחֵיו וְעִמּוּדָיו וְאֲדַנְיָו: (לב) וְעִמּוּדֵי הַחֲצֵר

NUMERI IV

portare. (28) Quest'è il servizio delle famiglie dei Gheresciuniti, nel padiglione di congregazione, e ciò che hanno a custodire; il tutto sotto la soprintendenza d'Ithamàr figlio d'Aronne sacerdote. (29) (E finalmente) i figli di Merari, distinti nelle loro famiglie e nei loro casati, li registrerai. (30) Dall'età di trent'anni in su, sino all'età di cinquant'anni, li registrerai; tutti quelli ch'entrano nella schiera, per prestare il servizio del padiglione di congregazione. (31) E questi saranno gli oggetti affidati loro da portare, intorno ai quali si aggirerà ogni loro servizio nel padiglione di congregazione: le assi del tabernacolo, o lo suo sbarro, o le sue colonne, e le sue basi. (32) E le colonne tutt'intorno all'atrio, e le loro

(כג) (משמרתם ביד איתמר: הכונה זאת עבודת משאם שיקבלו מיד איתמר.

עַל־פִּי יְהוָה: (מב) וּפְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֶרָרִי
 לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם: (מג) מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא
 לַצֵּבָא לְעִבְדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: (מד) וַיְהִיו
 פְּקָדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֵתָיִם:
 (מה) אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֶרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: (מו) כָּל־
 הַפְּקָדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂאֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחְתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם:
 (מז) מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים

NUMERI IV

Aronne, per ordine del Signore. (42) Ed i registrati delle famiglie dei figli di Merari, distinti nelle loro famiglie e nei loro casati; (43) Dall'età di trent'anni in su, sino all'età di cinquant'anni, tutti quelli ch'entrano nella schiera, per lavorare nel padiglione di congregazione; (44) Furono (dico) i loro registrati, distinti nelle loro famiglie, tremila dugento. (45) Sono questi i registrati delle famiglie dei figli di Merari, numerati da Mosè ed Aronne, per ordine del Signore, (dato) col mezzo di Mosè. (46) Tutt'i registrati nell'enumerazione che Mosè ed Aronne, e i principi d'Israel fecero dei Leviti, distinti nelle loro famiglie e nei loro casati; (47) Dall'età di

(מו) עבודת עבודה: הוא מה שכתוב למעלה (א' כ') והם שנקראו נשיאי ישראל
 אותו הלויים, יקראו אותו הלויים. (מז) ופקדיו: נר"ש ז"ל כמנהג (ע' ט' הורבון).

וּחֲמִשִּׁים: (ל) אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהַתִּי
 כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: (לג) שְׁנֵי
 (לד) וּפְקוּדֵי בְנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם וּלְבֵית
 אֲבֹתָם: (לז) מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד
 בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצֵּבָא לְעִבְדָה
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד: (מ) וַיְהִיו פְּקָדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם
 לְבֵית אֲבֹתָם אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים:
 (מא) אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־
 הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

NUMERI IV

mila settecento e cinquanta. (37) Sono questi i registrati delle famiglie dei Kehathiti, tutti quelli che hanno a lavorare nel padiglione di congregazione, enumerati da Mosè ed Aronne, per ordine del Signore, (dato) col mezzo di Mosè. (38) Ed i registrati dei figli di Gheresciòn, distinti nelle loro famiglie e nei loro casati; (39) Dall'età di trent'anni in su, sino all'età di cinquant'anni, tutti quelli ch'entrano nella schiera, per servire nel padiglione di congregazione; (40) Furono (dico) i loro registrati, distinti nelle loro famiglie e nei loro casati, duemila seicento e trenta. (41) Sono questi i registrati delle famiglie dei figli di Gheresciòn, tutti quelli che hanno a servire nel padiglione di congregazione, enumerati da Mosè ed

trent'anni in su, sino all'età di cinquant'anni, tutti quelli ch'entrano a prestar servizio di lavoro, e servizio di portare, nel padiglione di congregazione; (48) Furono (dico) i loro registrati ottomila cinquecento ottanta. (49) Per ordine del Signore, (dato) col mezzo di Mosè, fu assegnato a ciascheduno di essi [cioè ai discendenti di ciascheduno dei tre figli di Levi] il suo lavoro ed il suo portare, e ne fu fatta la numerazione, comandata dal Signore a Mosè.

V

(1) Ed il Signore parlò a Mosè con dire: (2) Comanda ai figli d'Israel, che mandino fuori del campo ogni lebbroso, ed ogni blenorreato, e chiunque è impuro per un morto. (3) Li manderete fuori, tanto maschi, quanto femmine; al di fuori del campo li manderete: onde non rendano impuro il loro campo, nel quale io ho sede tra di essi [cioè tra gl'Israeliti]. (4) E così fecero i figli d'Israel, e li mandarono al di fuori del campo: i figli d'Israel eseguirono pienamente quanto il Signore parlò a Mosè. (5) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (6) Parla ai figli d'Israel: Un uomo, o una donna, che commetta qualsiasi peccato verso altrui, commettendo insieme infedeltà verso il Signore [cioè giurando in falso, v. Lev. V.

(ב) עבדו שנסדר העבודה וזה על שלוח העובדים וזה לשלח גם היו ועבדו לעבדו, בעבור קדושת העבודה, כי ה' נותן בקרבנו, וכשהיו יולדים למלחמה (דברים כ"ג י"ח) היו עובדים עוד על קדושת ימיהם, שאבי' רואה קרי היה יולא, זמן לעשות עבדותם היו יולאים, אבל בהיותם בעריהם, הוטרע לבדו היה משתלק, כמו שפירש' זו גלגל

יִשְׁנָה כָּל־הַנָּא לְעֵבֶד עֲבֹדָת עֲבֹדָה וְעֲבֹדָת
 מִשָּׂא בְּאֵהָל מוֹעֵד: (מח) וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת
 אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים: (מט) עַל־פִּי יְהוָה
 פָּקַד אֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ
 וְעַל־מִשְׁאֵו וּפְקֻדָּיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה: פ שלישי

ה

(ס) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (ב) צִו
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צָרוּעַ
 וְכָל־זָב וְכָל טָמֵא לְנֶפֶשׁ: (ג) מִזְכֹּר עַד־נִקְבָה
 תִּשְׁלְחוּ אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה תִּשְׁלְחוּם וְלֹא
 יִטְמְאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם:
 (ד) וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ אֹתָם אֶל־
 מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ (ה) וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (ו) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

21-26]; indi quella persona si senta colpevole: (7) Confesserà il commesso peccato, ed esborserà la (riparazione della) sua colpa, nell'intero suo valore, e v'aggiungerà il quinto, e darà (tutto ciò) a colui, verso del quale ha peccato. (8) Se però quegli (è morto, e) non ha un prossimo congiunto, a cui pagare la riparazione; la riparazione da pagarsi apparterrà al Signore, cioè al sacerdote; oltre al montone di espiazione, col quale questi propizierà per lui. (9) Ogni tributo [diritto sacerdotale], qualunque cosa sacra dei figli d'Israel, che avranno presentato ad un sacerdote, sarà sua. (10) Ciascheduno potrà disporre delle sue cose sacre, [potrà cioè darle a quel sacerdote che meglio gli piacerà, quindi] ciò che uno avrà dato ad un sacerdote, sarà suo [di quel sacerdote]. (11) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (12) Parla ai figli d'Israel, e di' loro: Uno, la cui moglie traviasse, e commettesse verso di lui infedeltà; (13) E taluno giacesse con lei carnalmente, rimanendo la cosa occulta agli occhi del suo marito; si fosse cioè ritirata in luogo nascosto, e si fosse resa impura; senza che siavi contro di essa alcun testimonio, nè sia stata colta sul fatto [consti cioè che siasi ritirata con un tale, ma nulla più. La tradizione esige oltracciò, che siavi preceduta un'ammo-

יירובימוס יארכנהיים) נטוואה צמחר, כי יולת והיא מופסקת בין שני הכועלים, אך האיות כפי' רש"י ור"זל, והוא בירוש הקדוש, כלומר ובעלם וישיני אשה, אבל הוא יודע שנסתרה, ואין לו ראיה שנטוואה, אך נכנס בלבו חשד. ושיעור הכתוב כך הוא: איש כי תשטה אשתו וכו', כלומר שנסתרה ובאית נטוואה, ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא צאוות נטוואה, או צהפק עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא באוית לא נטוואה; או כשיהיה הדבר מוטל צהפק, יבוא האיש את אשתו אל הכהן. והנה יולדת והיא נטוואה ענינה שזה צהפקי, ולא היתה צריכה להכתב צהפקו הראשון, ואולי ככתבה להפריד בין ונסתרה ועד אין צה, כי ודאי לכתורה יש עדים, אך אין עדים לטוואה, וצהפקו צהני היצדך לחזיר ולכתוב והיא נטוואה, ונפני שהיה צדק לפנים והיא לא נטוואה. ופירוש רש"י צע (שלא גילתה היא הדבר) ותרגום רמב"ן (שהיא העליונה והסתירה הדבר, אבל צאוות נטוואה) אין צהם טעם (אייר תר"ד). והיא לא נחפשה: ליעזי אין הכוונה שלא יחזיקו אלא שלא היה שני שנוואה ויראה אותה בעשותה הנבלה, וכן דעת הר"ם צע.

www.torah.it

אִישׁ אֹרְאֵשָׁה כִּי יַעֲשֶׂוּ מְכַל־חַטָּאת הָאָדָם
 לְמַעַל מֵעַל בִּיהוָה וְאִשְׁמָה הַנִּפְשׁ הַהוּא:
 (א) וְהִתְוַדּוּ אֶת־חַטָּאתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהָשִׁיב
 אֶת־אִשְׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמִּישְׁתּוֹ יִסַּף עָלָיו וְנָתַן
 לְאִשֶּׁר אֲשַׁם לוֹ: (ב) וְאִם־אֵין לְאִישׁ גֹּאֵל
 לְהָשִׁיב הָאֲשָׁם אֵלָיו הָאֲשָׁם הַמוֹשֵׁב לִיהוָה
 לְכַהֵן מִלְּבַד אֵיל הַכִּפָּרִים אֲשֶׁר יִכְפַּרְבוּ
 עָלָיו: (ג) וְכָל־תְּרוּמָה לְכָל־קִדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לְכַהֵן לוֹ יִהְיֶה: (ד) וְאִישׁ אֶת־
 קִדְשׁוֹ לוֹ יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לְכַהֵן לוֹ יִהְיֶה:
 פ רביעי (יא) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 (יב) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ
 אִישׁ כִּי־תִשְׁטַח אֶשְׁתּוֹ וּמַעַלָּה כּוֹ מַעַל:
 (יג) וְשָׁכַב אִישׁ אֶת־הַשְׁכֵּב־זָרַע וְנָעַלְמָם מֵעֵינָי

ישב וגו', ויה שלא נכתב צהני ובשאר עמאים. (ד) האשם המושב: כן ראוי, וטעמו האשם שיש לו להשיב יהיה לו, כלומר לכהן, וכן דרך רש"י, אבל דרך רש"י צע רחוקה. (ו) ואיש את קדושו וגו': וואחר שכל אחד שליט בקדשו, כאשר נכנס לכהן הם שלו ולא יוכל כהן אחר לערער עליו ולחלוק עמו. (יב) שטה כמו כעל חרוט נטה, וכן שטה ונעלו ונעדר (משלי ד' ט"ו). (יג) ונסתרה והיא נטוואה: אין הכוונה (כמתרגום

nizione del marito, di non ritirarsi con quel tale]. (14) Ed entrasse in lui il sospetto, ed avesse gelosia di sua moglie, ed ella infatti si fosse resa impura; o entrasse in lui il sospetto, ed avesse gelosia di sua moglie, senza ch'ella si fosse resa impura: (15) Quel marito (dico) condurrà sua moglie al sacerdote, e recherà in sacrificio per lei un decimo d'Efà di farina d'orzo; non vi colerà sopra olio, e non vi metterà sopra incenso, poich'è un'offerta (per cagione) di gelosia, è un'offerta di ricordo, destinata a ricordare (davanti a Dio) un delitto. (16) Il sacerdote la farà avanzare, e stare davanti al Signore. (17) Indi il sacerdote piglierà dell'acqua santa in un vase di creta; e della terra esistente nel suolo del tabernacolo piglierà il sacerdote e metterà in quell'acqua. (18) E facendo stare la donna davanti al Signore, il sacerdote scapiglierà il capo della medesima, e metterà sulle mani di lei l'offerta di ricordo, la quale è un'offerta (per cagione) di gelosia; ed il sacerdote terrà in mano l'acqua (detta) amara, infelicitante. (19) Ed il sacerdote la scongiurerà, e dirà alla donna: So (altri)uomo non è giaciuto teco, e se non hai deviato iniquamente

(יד) מי הנקראים: לא נקראו בשם נוקם היום הנורים, כי באות לא היו מרים, ורק אם עמדה אז היו נעשים בקרבה נורים (כלומר מוקים וארסיים), כוונ שכתוב (פסוק כ"ד) וזאת זה היום הנקראים לנורים, והיו נקראים מרים על שם סופס (כדברי רז"ל) וכפי ששם היתה עמדה היו מרים לה, ואע"פ ששם לא נעמדה לא היו מרים, לא נקראו מוקים או מי תרופה וכיוצא בזה, כי באות אם לא נעמדה לא היו היום מוקים זה שם דבר (עיין למטה פסוק כ"ח). והנה מי המרים ענינו היום הנקראים מרים, וכיוצא בזה בהר פרז, הנהר הנקרא פרז, ואחרים כמותו, וכיוו שפירשתי רקיע השמים, הרקיע הנקרא שמים. אבל הסוד שרמו הראב"ע (שהיה הכהן כותב בוים סוים מומים), אם היה נראה לו שהאשה עמדה, הכל הוא ושגגו, שהרי אם היה זה נדעת המוקים, היה מוסר הענין לכהנים מזה לאזן, ולא היה כותב בתורה מליטה שתגלה סודו. והנה משה לא נמנע מלכתוב מליטה שיתכן להבין עומדה כי כל מעשיו וכל תורותיו לא היו אלא בכת אנושי, וכן דכתי התלמוד לא נמנעו מלאמר שהכהן היה כותב בוים דבר מר, כי כן היה נראה להם משועשוע המלות, ולא דעשו כלל שזו מזה ישפטו התלמידים שהיה הענין בתקבולת ובלת ייגשר כמים; כי מי שהיה כותב בכל דבריו חין דרכו להיות דואר שאל וקשורה שחין וכו' ועלה על לבו שיהיו דבריו נכונים חזוק. (יט) והשביעי: עזר למה שכתב לומר

אִישָׁה וְנִסְתַּרְהָ וְהִיא נִטְמָאָה וְעַל אֵין בָּהּ
וְהוּא לֹא נִתְפַּשֶׁה: (יד) וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה
וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא נִטְמָאָה אוֹ עָבַר עָלָיו
רוּחַ־קִנְאָה וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא
נִטְמָאָה: (טו) וְהָבִיא הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־
הַכֹּהֵן וְהָבִיא אֶת־קִרְבָּנָהּ עֲשִׂירֵת
הָאִיפָה קֶמַח שְׁעָרִים לֹא־יֵצֵק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־
יִתֵן עָלָיו לְבַנָּה פִי־מִנְחַת קִנְאָת הוּא מִנְחַת
זָכָרוֹן מִזְבַּח עֹזֵן: (טז) וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן
וְהַעֲמִידָה לִפְנֵי יְהוָה: (יז) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּם
קִדְשִׁים בְּכַל־יַיִן וּמִן־הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה
בְּקִרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל־הַמַּיִם:
(יח) וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה
וּפָרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל־כַּפֶּיהָ אֶת
מִנְחַת הַזָּכָרוֹן מִנְחַת קִנְאָת הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן
יְהִיו מִי הַמָּרִים הַמְּאָרְרִים: (יט) וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ
הַכֹּהֵן וַאֲמַר אֶל־הָאִשָּׁה אִם־לֹא שָׁכַב אִישׁ
אוֹתְךָ וְאִם־לֹא שָׁטִית שְׂמָאָה תַחַת אִישׁךָ

ramente da tuo marito; rimanti illesa da (ogni cattivo effetto di) quest'acqua amara, infelicitante. (20) Se però hai deviato da tuo marito, e ti rendesti impura; ed alt'uomo, fuori di tuo marito, è giaciuto teo carnalmente.... (21) Il sacerdote (dico) scongiurerà la donna con un giuramento esecratorio, e dirà il sacerdote alla donna: Rendati il Signore (un tipo di) imprecazione e di giuramento in mezzo al tuo popolo [v. Genesi XLVIII. 20], facendoti il Signore cadere la coscia [l'utero], e gonfiare il ventre. (22) Quest'acqua cioè infelicitante entrando nelle tue interiora, avrà l'effetto di farti gonfiare il ventre e cadere la coscia [l'utero]. — E la donna dirà: Amèn, Amèn. (23) Indi il sacerdote scriverà queste maledizioni in una carta, e detergerà (la scrittura) dentro l'acqua amara. (24) Indi farà bere alla donna l'acqua amara infelicitante, e l'acqua (detta) infelicitante avrà, entrando in lei, l'effetto di acqua amara [cioè avvelenata e micidiale]. (25) Il sacerdote piglierà dalla mano della donna l'offerta (per cagione) di gelosia, e dimenerà l'offerta innanzi al Signore, e l'avvicinerà all'altare. (26) Ed il sacerdote prenderà via dall'offerta, pieno il pugno, il profumo, e l'arderà sull'altare; indi farà bere alla donna quell'acqua. (27) Ora, quand'egli le avrà fatto bere

ואמרה האשה אמן אמן. (כא) והשביע: חזר וכפל מפני ארץ שאמר. את ירכך נופלת: כראה לי שאין ירך זה כמשמעו, אך הוא כנוי לאיברי הסולדה, על דרך יופאי ירכו וכן בלשון חז"ל אין אשה מתקנאת אלא בירך חברתה. וכל שגם אבקלוס ותרגום ירושלמי מבינים לפירושי, כי תרגמו נופלת מסיא, וכל שלא יתכן משום בירך שיש בו עגם אלא ברכס. ואמנם כפילת הרכס הוא חולי ידוע, ואני לא ראע מה ראה געזעניוס לוור שהירך האמורה כאן הם העגלות (Nates). אחר זמן נולדתי כי גם ר' אליה צחור (בספר התשני, על מלת אצר) כתב את ירכך נופלת פירוש ערותה. (כב) המאריים: בתרגום שמרובי דמבאריים: חולי מאריים כמו מאלליא (תריס) בתלף ל' ור', כמו להנהיל פנים משמן במקום להנהיר, וכן רמס המורכבה לרכש עשבת לכיש (מיכה א' י"ג), אלונה ארמלה; ואין כראה לפרשו ל' קללה, כי עיקר טעם לא היה להזיק, אלא לבחון בין טהורה לטוואה, ועוד אם היה מאריים ל' מארה היה ראוי שיאמר (למטה כ"ד וכו'), ובאו בה המים המאריים, לא היו מאריים לווריס, שנראה כי אין רע אם היו מאריים בלבד. ולקעת חזקיס יתכן לברש יואריים משרש חזר ותהיה הקריאה מאריים, והטעם מאריים מוסיבים חזר.

הנְקִי מִמֵּי הַמָּאֲרִים הָאֵלֶּה: (א) וְאֵת כִּי שָׁטִית תַּחַת אִישׁ וְכִי נִטְמַאת וַיִּתֵּן אִישׁ בְּךָ אֶת־שִׁבְבָתוֹ מִבְּלַעַד־י אִישׁ: (בא) וְהִשְׁבִּיעַ הִכְהִין אֶת־הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֵלֶּה וְאָמַר הִכְהִין לְאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ לְאֵלֶּה וְלִשְׁבַעַה בְּתוֹךְ עַמְּךָ בְּתַת יְהוָה אֶת־יִרְכְּךָ נִפְלֹת וְאֶת־בִּטְנְךָ צָבָה: (כב) וְכָאוּ הַמַּיִם הַמָּאֲרִים הָאֵלֶּה בְּמַעְיָד לְצָבוֹת בָּטָן וְלִנְפֹל יֶרֶךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אֲמֵן אֲמֵן: (כג) וְכָתַב אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הִכְהִין בְּסֵפֶר וּמַחַה אֶל־מֵי הַמָּרִים: (כד) וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מֵי הַמָּרִים הַמָּאֲרִים וְכָאוּ בֵּה הַמַּיִם הַמָּאֲרִים לְמָרִים: (כה) וְלָקַח הִכְהִין מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקִּנְאָת וְהִנִּיף אֶת־הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: (כו) וְקִמֹץ הִכְהִין מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אֹזְכַרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־הַמַּיִם: (כז) וְהִשְׁקָה אֶת־הַמַּיִם וְהִיְתָה אִס־נִטְמָאָה

www.torah.it

(ל) וְנָקָה הָאִישׁ מֵעֹון וְהָאִשָּׁה הִהְיָה תְשֻׁאָה
אֶת־עֹונָהּ: פ

(ס) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִו־אִשָּׁה
כִּי יִפְלֹא לְגִדְרָה נָדָר נָזִיר לְהִזְיֹר לַיהוָה: (ג) מִיַּיִן
וְשִׁכְרָה יִזְיֹר חֶמֶץ יַיִן וְחֶמֶץ שִׁכְרָה לֹא יִשְׁתֶּה
וְכָל־מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לַחִים
וַיִּבְשִׂים לֹא יֹאכֵל: (ד) כָּל יְמֵי נְזִירוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר

NUMERI V-VI

cerdote le farà quant'è prescritto in questa legge. (31) Il marito sarà scevro di peccato, e quella donna porterà la pena del suo delitto.

VI

(1) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (2) Parla ai figli d'Israel, e di' loro: Quando un uomo, o una donna, pronuncii voto di Nazireo [cioè separato], per separarsi [consecrarsi] al Signore; (3) Dal vino, e (da ogni) liquore inebbricante, si asterrà; aceto di vino, ed aceto d'altro liquore inebbricante, non berà; alcun infuso d'uva non berà, ed uva fresca, o secca, non mangerà. (4) Per tutta la durata del suo Nazireato non

(ג) מִשְׁרַת: יַיִן שִׁכְרָה שְׂעִיבֵי בִּלְרֵעִית הַתֵּיבָה קָשָׁה, וְיִמֵּי נְזִירוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יִיבְשִׂים. (ד) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגִּפְן־דִּיין: לְשׁוֹן עֲשִׂייה כְּמִנְחָה גַם לְהִרְחֹק חֹסִים

וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִשָּׁה וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם
הַמְאָרְרִים לְמַרְסִים וְצָבְתָה בַטְּנָה וְנִפְלָה
יִרְכָה וְהִיתָה הָאִשָּׁה לְאֵלֶּה בְּקָרֵב עִמָּה:
(כ) וְאִם־לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטָהְרָה הוּא
וְנִקְתָה וְנִזְרְעָה זֶרַע: (כג) זֹאת תֹּוֹרַת הַקְּנָאָה
אֲשֶׁר תִּשְׁטַח אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁה וְנִטְמָאָה:
(ל) אִו אִישׁ אֲשֶׁר תֵּעָבֵר עָלָיו רוּחַ קְנָאָה
וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי
יְהוָה וְעָשָׂה לָּהּ הַכֹּהֵן אֶת־כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

NUMERI V

quell'acqua, se ella erasi resa impura, ed aveva commesso infedeltà verso il suo marito, l'acqua infelicitante entrando in lei avrà l'effetto di amara, e le si gonfierà il ventre, e le cadrà la coscia [l'utero]; e quella donna diventerà (tipo d'imprecazione in mezzo al suo popolo. (28) Se poi la donna non si è contaminata, ma è pura, rimarrà illesa, e sarà feconda. (29) Quest'è la legge concernente la gelosia, quand'una donna devii da suo marito e rendasi impura; (30) O quando entri in taluno un sospetto, e sia geloso di sua moglie [anche innocente]: egli presenterà la donna davanti al Signore, ed il sa-

(כ) וְנִקְתָה: תִּשְׁחַר כָּקִים מִכֹּל עֹוֹנָה, וְתִשְׁחַר כְּמוֹ שֶׁהִיא. וְנִזְרְעָה זֶרַע: שֶׁלֹא יִמְלֹךְ יִרְכָה, וְתִמְעַבֵּר כְּמוֹ שֶׁהִיא וְתִעֲבֹרֶת קֹוֹם לָכֵן: כִּי חֹוֹסֵם בְּהִזְרָה הַכְּמוֹן, וְרוּחַ הַנְּשִׂים אֵינֶן עֹקְרוֹת.

mangerà d'alcuna cosa che si ricava dalla vite vinifera, nè la vinaccia, nè i vinacciuoli. (5) Per tutta la durata del suo voto di Nazireato, rasojo non passerà sul suo capo; sino a tanto che sia compiuto il tempo, pel quale si sarà fatto Nazireo al Signore, sarà santo, e lascerà crescere e composta la chioma del capo suo. (6) Per tutt' il tempo che sarà Nazireo al Signore, non entrerà presso alcun morto. (7) Per suo padre, per sua madre, pel suo fratello, e per la sua sorella quando vengano a morire, non deve rendersi impuro: perciocchè egli ha sul capo il diadema del suo Iddio [cioè la chioma consacrata]. (8) Per tutt' il tempo del suo Nazireato, sacro egli è al Signore. (9) Se poi taluno gli muore vicino repentinamente, rendendo così impuro il consacrato suo capo; egli si raderà la testa nel dì della sua purificazione, la raderà (cioè) nel giorno settimo. (10) E nel giorno ottavo reccherà al sacerdote, all'ingresso del padiglione di congregazione,

והלכו אחריו רוב המדרשים ובעלי ספרי שרשים, גם גשענינום; רק תרגום ירושלמי שנעשה בצ"ח ישראל אשר הוראת העלות האלו על אמתתה כמו שהיתה מפורסמת בצ"ח גם בדבור ההוא, לא כן תרגום אנקלוס שנעשה בבבל והקדמונים יקראוהו בשם תרגום בבלי (עיין כרם תוד ה' עמוד רכ"ג). ומה שז"ל הכתובים ר' יהודה ור' יוסי חולקים בהננת העלות האלה, אהשוב שבך היה הענין: ר' יהודה פירש העלות לפי ויה שהיתה הוראתן גם בזיווג, אבל ר' יוסי שהיה מניפורי שהיה בגליל, ואנשי גליל לא הקפידו על לשונם ונשתנה הלשון אללם, הרגיל עמום שלא לסמוך על מנהג ההוון, והיה יונק הוראת העלות בשרשים אשר חובט מהם, ויען מלא מלת זוג העורה על הפניו, תבא כי גם ז' הוא החיטון, ולא הפניו. וסרו בזה תלוכות הקב"ה Gusselius והרמב"ם על גליקטיקון שלו (בגולת ז') ואמר שאין לסמוך כלל על דברי רז"ל בהננת העלות הי הבר בהיתה ויהם ידיעת הלשון, עד שלא היו יודעים מה הוא תרגומו ומה הוא ז' ויה שקב"ה וסורבס, כי יותר הירושלמי דלונאי ראובו כי בדבורם לא היו יוספקים בהוראת העלות, והיותרגומים הירושלמיים תרגומו כפי משמעות העלות בדבור השווי, ורק ר' יוסי שגולד במדינה שלא שמרו יפה את לשונם לא רצה לסמוך על דבור הוון עם, והתחכם לפרש מודעתו, והלכו אחריו אנשי בבל בתרגומם הישנים לאנקלוס. (ד) פרע: רש"י לא דק, ואף אם לא היה דבוק לא שאתה כקורה, ועי' הי גולת קטן אינכה בר"עק ולא בס' הזכרון, ולא ברש"י כתיבת ית' שניד' (ג) (כתיבת ראש נזיר: היה כ"ל לקרוא ועווא, ראש כורו נעשה עווא, כמו נעשה י"ח) כי

www.torah.it

יַעֲשֶׂה מוֹנֵפֶן הַיַּיִן מִחֲרֻצָּנִים וְעַרְוֹג לֹא יֵאָכֵל:
 (ח) כָּל־יְמֵי נְדָר נְזִירוֹ תֵּעָר לֹא־יַעֲבֹר עַל־רֵאשׁוֹ
 עַד־מְלֵאת הַיָּמִם אֲשֶׁר־יִזְרֹ לַיהוָה קָדֶשׁ
 יִהְיֶה גִדֵּל פְּרַע שְׁעַר רֵאשׁוֹ: (ט) כָּל־יְמֵי חַיָּו
 לַיהוָה עַל־נַפְשׁ מֵת לֹא יִבָּא: (י) לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ
 לְאָחָיו וּלְאָחָתוֹ לֹא־יִטְמָא לָהֶם בְּמֵתָם כִּי
 נָזַר אֱלֹהֵיו עַל־רֵאשׁוֹ: (יא) כָּל יְמֵי נְזִירוֹ קָדֶשׁ
 הוּא לַיהוָה: (יב) וְכִי־יָמוּת מֵת עָלָיו בַּפֶּתַע
 פְּתָאָם וְטָמֵא רֵאשׁ נְזִירוֹ וְגִלַּח רֵאשׁוֹ בַּיּוֹם
 טָהַרְתּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְגִלַּחְנוּ: (יג) וּבַיּוֹם

וקטן, כמו עשה את כל הכבוד הזה, כפי ועשם ידי עשה לי את המיל הזה, וכן כאן כל אשר יעשה מונפן היין, עכבו כל הנקלט מן הגפן, ופירשוו בבדו אפילו הרבנים ואפילו ז' הרבנים הוא לדעתו שם לעכבים שכבר נדרכו ונעשה מהם יין, והוא כולל הקליפה והגרעינים שנתוכה, וכמו שאמרו בירושלמי (דמאי פרק א') בראשונה היו עכבים מרובות ולא היו הרבנים משוכות, ועכשו שאין עכבים מרובות הרבנים משוכות, הכוונה שבזמן רביו העכבים, אז העכבים שכבר נדרכו לא היו משוכות לכלום, כי לא היו קונים אותן לעשות מהן תמד (זויער), מאחר שהיין הטוב היה בזול גדול, והספק בזמן שלא היו עכבים מרובות היו הרבנים נמכרות לעשות מהן תמד. וכן באמורם (ברכות כ"ב) עד שירע חטה ושעורה ותרבן במסלות יר, הכוונה הקליפה עם הגרעינים שנתוכה, הן אמת כי הגרעינים לבדם יש בהם כח מוריע זרע, אבל הגב לזרוע וכן לא ישרה להוליד הגרעינים מן הקליפה, אבל יקח עכבים שכבר נדרכו ומרגעם כוון שהם. ואינכם ז' הוא לדעתו שם הגרעינים שנתוך הקליפה, ואיור הכתוב שלא יאכל הכזיר אפילו הרבנים שכבר ילא ויהם היין, ואפילו ז' אחר, אע"פ שאיננו נוכל אדם. פירשוו הוא כדעת ר' יהודה (כזיר ל"ד), ותרגום אנקלוס הוא כדעת ר' יוסי (עיין שם ל"ט).

due tortore, o due giovani colombi. (11) Ed il sacerdote farà dell'uno un sacrificio d'aspersione, e dell'altro un olocausto, e propizierà per lui, in quanto a ciò ch'egli ha peccato per quel morto; e nello stesso giorno consacrerà (nuovamente) il suo capo. (12) E consacrerà al Signore il tempo che aveva destinato pel suo Nazireato, e recherà un agnello nato entro l'anno in sacrificio di pentimento; ed il tempo antecedente sarà perduto, poichè il suo Nazireato è divenuto impuro. (13) Questa poi è la legge del Nazireo: nel giorno che sarà compiuta la durata del suo Nazireato, lo recherà [cioè recherà la sua chioma, ossia si recherà col capo intonso], all'ingresso del padiglione di congregazione. (14) Ed offrirà il suo sacrificio al Signore, (cioè) un agnello nato entro l'anno, immacolato, in olocausto; ed un'agnella nata entro l'anno, immacolata, in sacrificio d'aspersione; ed un montone immacolato, in sacrificio di contentezza. (15) Come pure un paniere di pani azzimi, (cioè) fior di farina (ridotta in) focacce azzime intrise coll'olio, e focacce azzime, di pasta molle unte coll'olio, e le offerte farinacee e libazioni relative [ai suddetti agnello, agnella e montone]. (16) Il sacerdote presenterà (tutto ciò) innanzi al Signore, ed eseguirà il suo sacrificio d'aspersione ed il suo olocausto. (17) E del montone farà un sacrificio di contentezza al Signore, accompagnato dal paniere di pani azzimi. Il sacerdote ne farà eziandio la relativa offerta farinacea e libazione. (18) Ed il Nazireo si raderà all'ingresso del padiglione di

טווח כורו (יא) וכפר עליו מאשר חטא על הנפש: אע"פ שנטמא באונס כקרא חוטא. ורא"צע אוויר שאירע לו האונס לעוכש על עברה אחרת שעשה, ושכר עברה עברה. (יג) ביום מלאת ימי נורו יביא אותו: יביא את כורו אל פתח אהל מועד; כרע שער ראשו כקרא כורו, ובולאת יווי כזירותו לא יגלח שערו בביתו, אבנ יביא שערו המוגדל אל פתח אהל מועד, כניכול להראות לאלהיו כי השלים נדרו, ושם יגלחנו וישרפנו על האש אשר תחת זבח השלמים. וראב"ע אמר שסכהן יביאהו בעל כרחו, ואחריו רמב"עון תרגם שאחרים יביאוסו, וזה הבל, כי הכניחת אינה אלא ברצון ובנדבה, ולולי ששאלו לנו ברות קדושה לא היה נודר, או לא היה נגלים באירוסו, ואחר שהשלים כזירותו איך יתכן שלא יהוש ללכת לבית ה' להקריב קרבנו והעלים עיניו כדרו? והכחוש ידבר בהוה, ולא נאפשרי רקוק. (יד) וגלח הנזיר פתח אהל

השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל-הכהן אל-פתח אהל מועד: (יא) ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על-הנפש וקדש את-ראשו ביום ההוא: (יב) והזיר ליהוה את-ימי נזרו והביא כבש בן-שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: (יג) וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל-פתח אהל מועד: (יד) והקריב את-קרבנו ליהוה כבש בן-שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת-שנתה תמימה לחטאת ואיל-אחד תמים לשלמים: (טו) וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם: (טז) והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את-חטאתו ואת-עלתו: (יז) ואת-האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את-מנחתו ואת-נסכו: (יח) ונגלח הנזיר פתח אהל

congregazione il consecrato suo capo, e prenderà i capelli del consecrato suo capo, e li metterà sul fuoco esistente sotto il sacrificio di contentezza. (19) Indi il sacerdote prenderà dal montone una spalla cotta, ed una focaccia azzima dal paniere, ed una focaccia azzima di pasta molle, e metterà (tutto ciò) sulle palme delle mani del Nazireo, dopo che si sarà rasa la consecrata chioma. (20) Ed il sacerdote ne farà la dimenzione davanti al Signore, sono cose sacre, devolute al sacerdote, oltre al petto di dimenzione ed alla gamba di tributo; e poscia il Nazireo potrà bere vino. (21) Ell'è questa la legge del Nazireo, che abbia fatto qualche voto, e quest'è il sacrificio che deve fare al Signore pel suo Nazireato, oltre a quanto vorrà fare a norma delle sue facultà; secondo il voto che avrà fatto, farà (altri sacrifici) oltre alla legge del suo Nazireato. (22) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (23) Parla ad Aronne, ed ai figli suoi, con dire: Così benedirete i figli d'Israel, dicendo loro: (24) Benedicati il Signore, e custodiscati. (25) Rischiari il Signore la sua faccia verso di te [vale a dire: ti miri con benigno aspetto], e t'abbia in grazia. (26) Alzi il Signore la sua faccia verso di te [cioè ti miri con compiacenza, qual persona a lui cara], e concedati pace [benessere, felicità]. (27) Così porranno il mio nome sopra i figli d'Israel, ed io li benedirò.

מועד: דברי רש"י סתומים, כי אומר יכול יגלח בעזרה, כראה מזה שאינו מוגלח בעזרה, ואח"כ אומר שלמי אור ומצולין בעזרה. וכו"ל כי נבית שני ראו שהם דרך בזיון שיהיו הכורים מוגלחים בעזרה, ולפיכך עשו לשכם באתת מוזיות העזרה, וזה היו מוגלחים ומצולים (ע' מדות פרק ב' משנה ה'), ולפיכך נדקדקו בספרי ובטור (דף מ"ה) לפרש פתח אהל מועד אחר שקיעת השלמים שהיו נשחטים פתח אהל מועד, ולא תשו להזכיר שהיה הגלוח בלשכה, כי היה דבר ידוע אללם. (כו) ושמו את שמרי: מליצת שם שם על איזן לה דוגמא.

מועד את־ראש גִּזְרוּ וּלְקַח אֶת־שֵׁעַר רֹאשׁ גִּזְרוּ וַנִּתֵּן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים: (ט) וּלְקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזֶּרֶע בְּשִׁלְהָ מִן־הָאֵיל וְחָלַת מִצֵּה אַחַת מִן־הַסֵּל וּרְקִיק מִצֵּה אֲחֵר וַנִּתֵּן עַל־כַּפֵּי הַנְּזִיר אַחֵר הַתְּגַלְחוֹ אֶת־נִזְרוֹ: (כ) וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לְפָנַי יְהוָה קָדֹשׁ הוּא לְכֹהֵן עַל חֲזוֹה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחֵר יִשְׁתָּה הַנְּזִיר יַיִן: (כא) זֹאת תּוֹרַת הַנְּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־נִזְרוֹ מִלֶּבֶד אֲשֶׁר־תִּשְׁיג יָדוֹ כַּפֵּי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר בֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ: פ (כב) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כג) דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְּבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: ס (כד) יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: ס (כה) יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: ס (כו) יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם: ס (כז) וַשְׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: ס חמישי

לֵאמֹר: (ח) קַח מֵאֵתֶם וְהִיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדֶת
 אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ
 כְּפִי עֲבֹדָתוֹ: (ט) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֹגְלֹת וְאֶת־
 הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם: (י) אֵת י שְׁתֵּי
 הָעֹגְלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי
 גִרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם: (יא) וְאֵת י אַרְבַּע הָעֹגְלֹת
 וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי
 עֲבֹדָתָם בְּיַד אֵיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: (יב) וְלְבְנֵי
 קַהַת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדֶת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכַתֵּף
 יִשָּׂאוּ: (יג) וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ

NUMERI VII

a Mosè, quanto segue: (5) Ricevi da loro (quei carri e buoi), e siano destinati ad uso del servizio del padiglione di congregazione; consegnali quindi ai Leviti, a ciascheduno a norma del suo ufficio. (6) E Mosè ricevette i carri e i buoi, o li diede ai Leviti. (7) Due carri e quattro buoi diede ai figli di Gheresciòn, in ragione del loro ufficio. (8) E quattro carri ed otto buoi diede ai figli di Merari, in ragione del loro ufficio: (il tutto) sotto l'ispezione d'Ithamàr figlio d'Aronne sacerdote. (9) Ai figli però di Kehàt non ne diede, poichè ad essi incombe il servizio delle cose sacre, cui portar debbono sulla spalla. (10) I principi offerirono (eziandio dei sacrifici per)

(ח) את חנוכת: כראון דברי רמ"בן שהנשיאים הקריבו, ויטס הזויני והנחה
 דחרי שבעת ימי היולואים, ויטס לא היה נעמוד ומפרק, חבל ב' ימי היולואים כלל

(ט) וַיְהִי בַיּוֹם כָּלֹת מֹשֶׁה לְחַקִּים אֶת־
 הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־
 כְּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וַיִּמְשַׁחֵם
 וַיִּקְדַּשׁ אֹתָם: (י) וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֵאשֵׁי
 בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הָעֹמְדִים
 עַל־הַפְּקָדִים: (יא) וַיָּבִיאוּ אֶת־קַרְבָּנָם לִפְנֵי
 יְהוָה שֵׁשׁ־עֹגְלוֹת צֹב וּשְׁנַי־עֶשְׂרֵת בָּקָר עֹגְלָה
 עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאַחַד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם
 לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: (יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

VII

(1) Ora, quando Mosè ebbe terminato di erigere il tabernacolo, e l'ebbe unto, e consacrato con tutt'i suoi arredi, e l'altare e tutt'i suoi arredi; tosto ch'egli ebbe tutto ciò unto e consacrato; (2) I principi d'Israel, capi de' loro casati, i capi cioè delle tribù, quegli che assisterono alla numerazione, fecero un'offerta. (3) E recarono la propria offerta davanti al Signore, (cioè) sei carri coperti, e dodici buoi, un carro per ogni due principi, ed un bue per ciascheduno; e li presentarono davanti al tabernacolo. (4) Ed il Signore disse

בַּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
 לְעֹלָה: (טו) שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: (טז)
 וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קָרְבַּן נְחֻשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב: פ (יז) בַּיּוֹם
 הַשְּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צֹעֵר נָשִׂיא יִשְׁשַׁבֵּר:
 (יח) הִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקַל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם מְלֵאִים
 סֶלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (יט) כֶּף אַחַת
 עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (כ) פֶּר אֶחָד בֶּן־

NUMERI VII

tro l'anno, per olocausto. (16) Un capro, per sacrificio d'aspersione. (17) E per sacrificio di contentezza buoi due, montoni cinque, caproni cinque, agnelli nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta di Nahhscion figlio d'Amminadav. (18) Nel giorno secondo presentò Nethanel figlio di Ssuar, principe d'Issachar. (19) Presentò la sua offerta, (consistente in) un piatto d'argento, di centotrenta (sikli) di peso; un bacino d'argento, di settanta sikli, secondo il peso del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (20) Una scodella d'oro, di dieci (sikli), piena di profumo. (21) Un giovine toro, un montone, un agnello nato entro

בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת־
 קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: (כא) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ
 אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻפֹת הַמִּזְבֵּחַ: ס (כב) וַיְהִי
 הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נְחֻשׁוֹן
 בֶּן־עַמִּינָדָב לְמִטָּה יְהוּדָה: (כג) וְקָרְבָּנוֹ קְעֶרֶת־
 כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד
 כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקַל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם
 מְלֵאִים סֶלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (כד) כֶּף
 אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (כה) פֶּר אֶחָד

NUMERI VII

l'inaugurazione dell'altare, quando fu unto; e i principi presentarono la loro offerta innanzi all'altare. (11) Ed il Signore disse a Mosè: I principi presenteranno uno per giorno i loro sacrifici per l'inaugurazione dell'altare. (12) Ora, quegli che presentò il suo sacrificio nel primo giorno fu Nahhscion figlio d'Amminadav, della tribù di Giuda. (13) E la sua offerta fu: un piatto d'argento, di centotrenta (sikli) di peso; un bacino d'argento, di settanta sikli, secondo il peso del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (14) Una scodella d'oro, di dieci (sikli), piena di profumo. (15) Un giovine toro, un montone, un agnello nato en-

להקים ולמשוח ולקדש כל תלמי המזבח. (יג) קערת כסף: עין שוות כ"ה כ"ט.

בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (כח) שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 לְחֻטָּאת: (כט) וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־
 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאֵב בֶּן־חֶלֶן: פ
 (ה) בְּיוֹם הַרְבִּיעִי נָשִׂיא לְבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיעֶזֶר
 בֶּן־שְׂדִיאֹר: (זא) קָרְבָּנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלִשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
 סֶלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (לב) כֶּף אַחַת
 עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (לג) פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׁת־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ

NUMERI VII

montone, un agnello nato entro l'anno, per olocausto. (28) Un capro, per sacrificio d'aspersione. (29) E per sacrificio di contentezza buoi due, montoni cinque, caproni cinque, agnelli nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta di Eliav figlio di Ilhelòn. (30) Nel giorno quarto, il principe dei figli di Ruben, Missur figlio di Scedeur. (31) La sua offerta fu: un piatto d'argento, di centotrenta (sicli) di peso; un bacino d'argento, di settanta sicli, secondo il peso del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (32) Una scodella d'oro, di dieci (sicli), piena di profumo. (33) Un giovine toro, un montone, un agnello nato entro l'anno, per olo-

בְּבֶן־אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׁת־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:
 (כב) שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (כג) וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
 חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
 נְתַנְאֵל בֶּן־צֹעֵר: פ (כד) בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 נָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאֵב בֶּן־חֶלֶן: (כה) קָרְבָּנוֹ
 קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלִשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
 (כו) כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת:
 (כז) פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׁת־אֶחָד

NUMERI VII

l'anno, per olocausto. (22) Un capro, per sacrificio d'aspersione. (23) E per sacrificio di contentezza buoi due, montoni cinque, caproni cinque, agnelli nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta di Nethanèl figlio di Ssuar. (24) Nel giorno terzo (presentò) il principe dei figli di Zevulùn, Eliav figlio di Ilhelòn. (25) La sua offerta fu: un piatto d'argento, di centotrenta (sicli) di peso; un bacino d'argento, di settanta sicli, secondo il peso del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (26) Una scodella d'oro, di dieci (sicli), piena di profumo. (27) Un giovine toro, un

עֵינִים אֶחָד לְחִטָּאת: (מא) וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
 בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה
 כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן שְׁלָמֵי־אֵל
 בֶּן־צֹרֵי־יִשְׂרָאֵל: פ שְׂשֵׁי (מב) בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי נָשִׂיא
 לְבָנֵי גֵר אֶל־יִסְרָאֵל בְּדֶרְעוֹיָא: (מג) קֶרֶבֶנוּ קָעֶרֶת־
 כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קְטֹרֶת:
 פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבִישׁ־אֶחָד
 בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: (מד) שְׂעִיר־עֵזִים אֶחָד

NUMERI VII

d'aspersione. (41) E per sacrificio di contentezza buoi due, montoni cinque, caproni cinque, agnelli nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta di Scelumiel figlio di Ssurisciaddai. (42) Nel giorno sesto, il principe dei figli di Gad, Eljassif figlio di Deuel. (43) La sua offerta fu: un piatto d'argento di centotrenta (sichi) di peso; un bacino d'argento, di settanta sichi, secondo il peso del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (44) Una scodella d'oro, di dieci (sichi), piena di profumo. (45) Un giovine toro, un montone, un agnello nato entro l'anno, per olocausto. (46) Un capro, per sacrificio d'aspersione. (47) E per sucri

לְעֹלָה: (לה) שְׂעִיר־עֵזִים אֶחָד לְחִטָּאת:
 (לו) וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קֶרֶבֶן אֶל־יִצְוֹר בֶּן־שְׂדֵי־אֹר: פ (לב) בְּיוֹם
 הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי שְׁמֵעוֹן שְׁלָמֵי־אֵל בֶּן־
 צֹרֵי־יִשְׂרָאֵל: (לג) קֶרֶבֶנוּ קָעֶרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (לד) כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה
 זָהָב מִלֵּאָה קְטֹרֶת: (לט) פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל
 אֶחָד כְּבִישׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: (מ) שְׂעִיר־

NUMERI VII

causto. (34) Un capro, per sacrificio d'aspersione. (35) E per sacrificio di contentezza buoi due, montoni cinque, caproni cinque, agnelli nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta di Elissur, figlio di Scedeur. (36) Nel giorno quinto, il principe dei figli di Simeone, Scelumiel figlio di Ssurisciaddai. (37) La sua offerta fu: un piatto d'argento, di centotrenta (sichi) di peso; un bacino d'argento, di settanta sichi, secondo il peso del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (38) Una scodella d'oro, di dieci (sichi), piena di profumo. (39) Un giovine toro, un montone, un agnello nato entro l'anno, per olocausto. (40) Un capro, per sacrificio

(מ) ולזבַח השְלָמִים בַּקָּר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַן אֱלֹהֵי־שִׁמְעַן בֶּן־עַמִּיהוּד: פ (נ) בַּיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
 פְּדַחְצוֹר: (נ) קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 יִשְׁקַל בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (ו) כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה
 זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (ו) פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר
 אֵיל אֶחָד כְּבִישׁ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:
 (ז) שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: (ז) וְלִזְבַּח

NUMERI VII

sione. (53) E per sacrificio di contentezza buoi due, montoni cinque, caproni cinque, agnelli nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta d'Elisciamà figlio d'Amihud. (54) Nel giorno ottavo, il principe dei figli di Manasse, Gamliel figlio di Pedassur. (55) La sua offerta fu: un piatto d'argento, di centotrenta (sichi) di peso; un bacino d'argento, di settanta sicli, secondo il peso del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (56) Una scodella d'oro, di dieci (sichi), piena di profumo. (57) Un giovine toro, un montone, un agnello nato entro l'anno, per olocausto. (58) Un capro, per sacrificio d'aspersione. (59) E per sacrificio di con-

לְחַטָּאת: (ז) וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בַּקָּר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־
 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַן אֱלֹהֵי־שִׁמְעַן בֶּן־עַמִּיהוּד: פ
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי אֶפְרַיִם
 אֱלִישִׁמַע בֶּן־עַמִּיהוּד: (מ) קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף
 אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים יִשְׁקַל בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
 סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (ו) כֶּף אַחַת
 עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (ו) פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כְּבִישׁ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
 לְעֹלָה: (ז) שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:

NUMERI VII

fizio di contentezza buoi due, montoni cinque, caproni cinque, agnelli nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta di Eljassaf figlio di Deuel. (48) Nel giorno settimo, il principe dei figli d'Efraim, Elisciamà figlio d'Amihud. (49) La sua offerta fu: un piatto d'argento, di centotrenta (sichi) di peso; un bacino d'argento, di settanta sicli, secondo il peso del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (50) Una scodella d'oro, di dieci (sichi), piena di profumo. (51) Un giovine toro, un montone, un agnello nato entro l'anno, per olocausto. (52) Un capro, per sacrificio d'asper-

זֶה קָרְבַּן אֲבִירֹן בֶּן־גִּדְעָנִי: פ (ס) בַּיּוֹם
 הַעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי:
 (סו) קָרְבָּנוֹ קֶעֱרֶת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אַחַד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
 בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף (סח) אֶחָת עֵשְׂרֵה זָהָב
 מְלֵאָה קְטֹרֶת: (סג) פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל
 אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (סד) שְׁעִיר־
 עֹזִים אֶחָד לְחַטָּאת: (סה) וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִים חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי:

NUMERI VII

sacrificio di contentezza buoi due, montoni cinque, caproni
 cinque, agnelli nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta di
 Avidàn, figlio di Ghideoni. (66) Nel giorno decimo, il principe
 dei figli di Dan, Abhièzer figlio d'Ammisciaddài. (67) La
 sua offerta fu: un piatto d'argento, di centotrenta (sicli) di
 peso; un bacino d'argento, di settanta sicli, secondo il peso
 del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio,
 per offerta farinacea. (68) Una scodella d'oro, di dieci (sicli),
 piena di profumo. (69) Un giovine toro, un montone, un agnello
 nato entro l'anno, per olocausto. (70) Un capro, per sacrificio
 d'aspersione. (71) E per sacrificio di contentezza buoi due,
 montoni cinque, caproni cinque, agnelli nati entro l'anno cin-

הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
 גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָה־צֹר: פ (ס) בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי
 נָשִׂיא לְבָנֵי בִנְיָמִן אֲבִירֹן בֶּן־גִּדְעָנִי: (סא) קָרְבָּנוֹ
 קֶעֱרֶת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרֵק אַחַד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:
 (סב) כֶּף אֶחָת עֵשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (סג) פֶּר
 אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
 לְעֹלָה: (סד) שְׁעִיר־עֹזִים אֶחָד לְחַטָּאת: (סה)
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה

NUMERI VII

tentezza buoi due, montoni cinque, caproni cinque, agnelli
 nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta di Gamlièl figlio di
 Pedassùr. (60) Nel giorno nono, il principe dei figli di Binjamin,
 Avidàn figlio di Ghideoni. (61) La sua offerta fu: un piatto
 d'argento, di centotrenta (sicli) di peso; un bacino d'argento,
 di settanta sicli, secondo il peso del tempio; amendue pieni
 di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (62) Una
 scodella d'oro, di dieci (sicli), piena di profumo. (63) Un gio-
 vine toro, un montone, un agnello nato entro l'anno, per olo-
 causto. (64) Un capro, per sacrificio d'aspersione. (65) E per

שָׁנַיִם עֶשְׂרִי יוֹם נִשְׂא לְבָנֵי נִפְתָּלִי אַחִירָע
 בֶּן־עֵינָן: (עב) קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת־כָּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כָּסֶף
 שִׁבְעִים יִשְׁקַל בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם י
 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (עד) כָּף אַחַת
 עִשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (פה) פֶּר אֶחָד בֶּן־
 בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:
 (פב) שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (פג) וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנָיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
 אַחִירָע בֶּן־עֵינָן: (פר) זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ

NUMERI VII

rà figlio d'Enàn. (79) La sua offerta fu un piatto d'argento, di centotrenta (sichi) di peso; un bacino d'argento, di settanta sichi, secondo il peso del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (80) Una scodella d'oro, di dieci (sichi), piena di profumo. (81) Un giovine toro, un montone, un agnello nato entro l'anno, per olocausto. (82) Un capro, per sacrificio d'aspersione. (83) E per sacrificio di contentezza buoi due, montoni cinque, caproni cinque, agnelli nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta d'Ahhirà figlio d'Enàn. (84) (L'offerta adunque per) l'inaugurazione dell'altare, (fatta) per parte dei principi d'Israel, quand'esso fu unto, fu di piatti d'argento dodici, bacini d'argento dodici, scodelle d'oro do-

פ שְׁבִיעִי (עב) בְּיוֹם עֲשֵׂתִי עֶשְׂרִי יוֹם נִשְׂא
 לְבָנֵי אֲשֶׁר פָּגְעִיל בֶּן־עֶבְרָן: (עג) קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת־
 כָּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד
 כָּסֶף שִׁבְעִים יִשְׁקַל בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם י
 מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (עד) כָּף
 אַחַת עִשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: (עה) פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
 לְעֹלָה: (עו) שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (עז)
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנָיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַּן פָּגְעִיאל בֶּן־עֶבְרָן: (עח) בְּיוֹם

NUMERI VII

que. Quest'è l'offerta d'Ahhièzer figlio d'Ammisciaddai. (72) Nel giorno undecimo, il principe dei figli d'Ascèr, Paghièl figlio d'Ochràn. (73) La sua offerta fu: un piatto d'argento, di centotrenta (sichi) di peso; un bacino d'argento, di settanta sichi, secondo il peso del tempio; amendue pieni di fior di farina intrisa coll'olio, per offerta farinacea. (74) Una scodella d'oro, di dieci (sichi), piena di profumo. (75) Un giovine toro, un montone, un agnello nato entro l'anno, per olocausto. (76) Un capro, per sacrificio d'aspersione. (77) E per sacrificio di contentezza buoi due, montoni cinque, caproni cinque, agnelli nati entro l'anno cinque. Quest'è l'offerta di Paghièl figlio d'Ochràn. (78) Nel giorno duodecimo, il principe dei figli di Nastali, Ahhi

בַּיּוֹם הַמִּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי־יִשְׂרָאֵל קַעֲלוֹת
כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר
כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה: (פח) שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַקְּעָרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד
כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וָאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ: (פח) כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם־עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת
קְטֹרֶת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
כָּל־זָהָב הַכִּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה: מִפְּטוֹר (פח) כָּל־
הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנַיִם עָשָׂר פָּרִים אֵילָם שְׁנַיִם־
עָשָׂר כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עָשָׂר וּמִנְחַתָּם
וְשַׁעֲרֵי עֹזִים שְׁנַיִם עָשָׂר לַחֲמֵאֹת: (פח) וְכָל־

וַיְדַבֵּר אֵלָיו: פ פ פ

NUMERI VII

agnelli nati entro l'anno sessanta. Tale fu l'inaugurazione dell'altare, dopo ch'esso fu unto. (89) Quando poi Mosè entrava nel padiglione di congregazione, perchè (il Signore) parlasse con lui, egli udiva la voce che gli parlava d'in sul coperchio esistente sopra l'arca della Legge, di mezzo ai due cherubini. Così (il Signore) gli parlava.

(פח) לדבר אתו: לא כמלא דבר אתו נאדם עם האל, ואף לא דבר אותו (הו') מולך משפטים הדבר אותך שעמיתו רוצה אם היה זה אפסר) אלא כאלו ובסוף כי תשא, (שמות ל"ד ל"ד) ע"כ כפרש לדבר אתו, שידובר אתו, כמו כלם אליך ישברון לתת הכלם, שכתן.

בַּיּוֹם הַמִּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי־יִשְׂרָאֵל קַעֲלוֹת
כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר
כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה: (פח) שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַקְּעָרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד
כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וָאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ: (פח) כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם־עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת
קְטֹרֶת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
כָּל־זָהָב הַכִּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה: מִפְּטוֹר (פח) כָּל־
הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנַיִם עָשָׂר פָּרִים אֵילָם שְׁנַיִם־
עָשָׂר כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עָשָׂר וּמִנְחַתָּם
וְשַׁעֲרֵי עֹזִים שְׁנַיִם עָשָׂר לַחֲמֵאֹת: (פח) וְכָל־

NUMERI VII

dici. (85) Ciaschedun piatto è di centotrenta (sikli) d'argento, e settanta ne ha ciaschedun bacino: tutto l'argento di questi arredi è duemila quattrocento (sikli), secondo il peso del tempio. (86) Scodelle d'oro dodici, piene di profumo, ciascheduna scodella (del peso) di dicci (sikli), secondo il peso del tempio: tutto l'oro delle scodelle è centoventi (sikli). (87) Per olocausto vi furono d'animali bovini dodici tori, (come pure) montoni dodici, agnelli nati entro l'anno dodici, colla relativa offerta farinacea; e capri dodici per sacrificio d'aspersione. (88) E per sacrificio di contentezza vi furono d'animali bovini ventiquattro tori, (come pure) montoni sessanta, capri sessanta,